I

(Резолюции, препоръки и становища)

ПРЕПОРЪКИ

КОМИСИЯ

ПРЕПОРЪКА НА КОМИСИЯТА

от 31 март 2008 година

за разширяване на административното сътрудничество в контекста на командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги

(текст от значение за ЕИП)

(2008/C 85/01)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 211 от него,

като има предвид, че:

(1) Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги ([1]) налага ясни задължения по отношение на сътрудничеството между националните администрации и задължава държавите-членки да създадат необходимите условия за такова сътрудничество. Това задължение включва посочването, в съответствие с националното законодателство и/или практики, на един или повече наблюдаващи органи, организирани и оборудвани по такъв начин, че да функционират ефективно и да могат да отговарят бързо на исканията за информация относно реда и условията за наемане на работа, попадащи в обхвата на Директива 96/71/ЕО.

(2) Освен това в Директива 96/71/ЕО държавите-членки ясно се задължават да вземат необходимите мерки, за да бъде информацията относно реда и условия за наемане на работа общодостъпна не само за чуждестранните доставчици на услуги, но също така за съответните командировани работници.

([1]) ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

(3) Независимо от подобренията по отношение на достъпа до информация, продължава да съществува оправдана загриженост за начина, по който държавите-членки прилагат и/или изпълняват разпоредбите относно административното сътрудничество, предвидени в Директива 96/71/ЕО ([2]). Правилното въвеждане и прилагане на Директива 96/71/ЕО, а също така и ефективното привеждане в съответствие и практическото й изпълнение изглежда са невъзможни, освен ако ситуацията не се промени ([3]).

(4) Мониторингът, започнат от Комисията със съобщението й „Инструкции относно командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги“ ([4]), показа освен това, че много държави-членки имат склонност при мониторинга на съответствието с реда и условията за наемане на работа, които се прилагат за командированите работници от доставчиците на услуги, да разчитат единствено на своите собствени национални мерки и инструменти. Тази ситуация може също така да се окаже свързана с, а дори и причинена от практическата липса на административно сътрудничество, от все още незадоволителния достъп до информация, както и от трансграничните проблеми по правоприлагането ([5]).

([2]) Работни документи на службите на Комисията SEC(2006) 439 и SEC(2007) 747, както и съобщение „Командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги — Оптимизиране на ползите и потенциала от него и същевременно гарантиране на защита на работниците“, и по-специално точка 6 „Заключения“, COM(2007) 304 окончателен, 13 юни 2007 г., стр. 9.

([3]) Вж. в тази връзка и Резолюцията на Европейския парламент от 11 юли 2007 г., B6-0266/2007.

([4]) COM(2006) 159 окончателен, 4 април 2006 г.

([5]) Съобщение „Командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги — Оптимизиране на ползите и потенциала от него и същевременно гарантиране на защита на работниците“, и по-специално точка 6 „Заключения“, COM(2007) 304 окончателен, 13 юни 2007 г., както и приложения към него работен документ SEC(2007) 747.

(5) За да гарантират спазването на реда и условията за наемане на работа ([1]), органите на държавите-членки, в които се предоставят услугите, прилагат към командиращите предприятия определени контролни мерки или административни формалности. Необходимостта от превантивни действия и подходящи санкции, насочени към защита на командированите работници, е безспорна. Анализът на използваните от държавите-членки контролни мерки въпреки това показва тяхното изумително разнообразие и посочва, че някои от тях могат да не са пропорционални и следователно да не са в съответствие нито с член 49 от Договора, така както е тълкуван от Съда на Европейските общности, нито с Директива 96/71/ЕО.

(6) Пълното спазване на законодателството на Общността не е в състояние да отговори на обоснованата нужда от контрол, ако държавите-членки не подобрят и при необходимост не задълбочат ефективното сътрудничество помежду си и/или ако не се подобри достъпът до информация, както е посочено в Директива 96/71/ЕО ([2]).

(7) Адекватното и ефективно прилагане и изпълнение са ключови елементи при защитата на правата на командированите работници, докато недоброто изпълнение подкопава ефективността на разпоредбите на Общността, приложими в тази област. Тясното сътрудничество между Комисията и държавите-членки следователно е от съществено значение, но важната роля на трудовите инспекторати и социалните партньори в това отношение не бива да се пренебрегва.

(8) По отношение на командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги, различните административни култури, структури и езици, както и липсата на ясно установени процедури и на ясно определени участници представлява съществена пречка пред ефективното сътрудничество между държавите-членки в тази област. Използването на подходяща и добре функционираща информационна електронна система, предназначена да улесни взаимното сътрудничество и обмена на информация между държавите-членки, е ефикасно средство за преодоляване на повечето от тези пречки и следователно се оказва съществен елемент за тясното сътрудничество на държавите-членки. Подобна система би позволила на държавите-членки и на другите заинтересовани страни, като социалните партньори например, да определят по-лесно точните събеседници в другите държави-членки и да общуват ефикасно помежду си. Освен това, тя би следвало да допринесе за създаването на климат на взаимно доверие, което е от първостепенно значение за ефикасното административно сътрудничество.

(9) Предоставянето на предприятията и работниците на леснодостъпна, точна и актуализирана информация относно реда и условията за наемане на работа, които ще се прилагат спрямо командированите работници в приемащата държава-членка, е условие от основно значение, чието изпълнение допринася за предотвратяване появата на конфликти, проблемни ситуации и злоупотреби. Следователно би трябвало да се вземат необходимите мерки за предоставяне на ефективен достъп до информация за командированите работници и техните работодатели ([3]).

(10) Налице е необходимост от спешни действия за справяне с проблемите по въвеждането, прилагането и изпълнението на законодателството в областта на командирането на работници, чрез засилване на административното сътрудничество между държавите-членки, посредством използване на по-ефикасни системи за обмен на информация, подобряване на достъпа до информация и насърчаване обмена на информация и на най-добри практики,

ПРЕПОРЪЧВА:

1. **Система за обмен на информация**

Държавите-членки следва да вземат необходимите мерки и да положат нужните усилия за въвеждането на електронна система за обмен на информация, като Информационната система на вътрешния пазар (IMI) ([4])**, и преди всичко да разработят в тясно сътрудничество със службите на Комисията специфично приложение, предназначено да подпомогне административното сътрудничество, необходимо за подобряване на практическото прилагане на Директива 96/71/ЕО.**

Развитието на такава електронна система за обмен на информация за административното сътрудничество в рамките на Директива 96/71/ЕО предполага извършването на следните задачи от страна на държавите членки:

1. идентифициране на основните теми и въпроси по които ще трябва да се обменя информация и които следователно би трябвало да се включат в системата за обмен;

2. идентифициране на компетентните органи, и при необходимост, на останалите лица, ангажирани с контрола и наблюдението на условията на заетост на командированите работници, които ще вземат участие в системата за обмен;

([1]) Пак там Резолюция на Европейския парламент относно доклада Schroedter от 26 октомври 2006 г.

([2]) На това се набляга и в Резолюцията на Европейския парламент, вж. по-конкретно точки 21 и 32 и следващи. От получените отговори в рамките на започналото във връзка с модернизацията на трудовото законодателство обществено допитване (COM(2006) 708, 22 ноември 2006 г.), стана ясно и че необходимостта от подобрено и задълбочено сътрудничество намира широка подкрепа и от държавите-членки (вж. COM(2007) 627 окончателен, 24 октомври 2007 г. и приложения към него работен документ, SEC(2007) 1373).

([3]) Това подчерта и Европейският парламент, който призова към действие в Резолюцията си от 11 юли 2007 г., вж. точка 18.

([4]) Информационната система на вътрешния пазар (IMI) е информационна система, предназначена да улесни взаимното сътрудничество и обмена на информация между държавите-членки. Тя предоставя инструмент за сигурен и бърз обмен на информация между европейските органи, позволявайки им да работят ефективно заедно въпреки бариерите, дължащи се на езиковите различия и на различните административни процедури и структури. Първите разработени приложения ще са в подкрепа на ревизираната Директива за професионалната квалификация (2005/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета) и Директива за услугите (2006/123/ЕС на Европейския парламент и на Съвета).

3. уточняване на ролята на бюрата за връзка;

4. разглеждане на въпроса за съществуването на достатъчни гаранции за защита на личните данни, които се обменят по време на обмена на информация между органите на държавите-членки и, при необходимост, между другите заинтересовани лица ([1]).

Въз основа на получените от тези предварителни разглеждания резултати държавите-членки следва да направят освен това преценка и да решат, в сътрудничество със службите на Комисията, дали IMI осигурява възможно най-добрата подкрепа за обмена на информация, така както е посочено в член 4 от Директива 96/71/ЕО.

Комисията ще осигури помощ и подкрепа на държавите-членки в тази връзка и възнамерява да работи в тясно сътрудничество с тях за своевременното постигане на необходимия напредък. По-конкретно тя ще улеснява и координира работата на оперативна работна група, която трябва да се сформира на доброволни начала, и при необходимост ще осигурява външна техническа помощ по време на разработването на специфичното приложение.

2. **Достъп до информация**

Държавите-членки следва да повишат усилията си за подобряване на достъпа до информация относно реда и условията за наемане на работа, които трябва да се прилагат от доставчиците на услуги, и да гарантират, че техните бюра за връзка са в състояние да вършат ефективно своята работа.

С оглед извършването на допълнителни подобрения по отношение на достъпа до информация, държавите-членки следва да:

1. избягват да споменават или да предоставят, във връзка с трудовото законодателство, единствено информация от общ характер, и вместо това ясно да посочват кои условия и ред за наемане на работа и/или коя част от тяхното (национално и/или регионално) законодателство трябва да се прилага спрямо работниците, командировани на тяхна територия;

2. предприемат необходимите мерки за осигуряване на общодостъпност на информацията относно това кои колективни договори са приложими (и спрямо кого), и кои условия и ред за наемане на работа трябва да се прилагат от чуждестранните доставчици на услуги; ако това е възможно, следва да се предоставят и връзки към съществуващи интернет страници и други контактни точки, по-конкретно към съответните социални партньори;

3. направят тази информация достъпна за работниците и доставчиците на услуги на езици, различни от националния(ите) език(ци) на държавата, в която се предоставят услугите; ако е възможно, това трябва да стане под формата на кратка брошура, в която се посочват основните приложими условия на извършване на трудова дейност;

4. се възползват по-добре от предлаганите от интернет възможности и да подобрят достъпността и прозрачността на предоставената на националните интернет сайтове информация ([2]).

Освен това държавите-членки следва да:

5. позволят на бюрата за връзка да разполагат с ефикасно организирана структура и с достатъчен персонал и други ресурси за изпълняване на задълженията им за предоставяне на информация;

6. посочат, при възможност, лице за контакти в бюрата за връзка, което е натоварено с обработката на заявките за предоставяне на информация.

Комисията ще продължи да оказва подкрепа на държавите-членки в тази област, по-специално посредством съществуващия портал на интернет сайта EUROPA, който съдържа препратки към националните интернет сайтове, свързани с командирането на работници.

3. **Обмен на добри практики**

Държавите-членки следва да вземат активно участие в системен и официален процес на определяне и обмен на добри практики в областта на командирането на работници в рамките на всеки един форум за сътрудничество, създаден от Комисията за тази цел, като предвидения Комитет на високо равнище (за повече информация виж приложението).

Съставено в Брюксел на 31 март 2008 година.

За Комисията

Vladimír ŠPIDLA

Член на Комисията

([1]) Вж. в тази връзка и Решение 2008/49/ЕО на Комисията от 12 декември 2007 г. относно защитата на личните данни при въвеждането на Информационната система за вътрешния пазар (IMI) (ОВ L 13, 16.1.2008 г., стр. 18).

([2]) Интернет сайтът на Комисията относно командирането на работници включва връзки към националните интернет сайтове: http://europa.eu.int/comm/employment_social/labour_law/postingofworkers_en.htm

ПРИЛОЖЕНИЕ

Комитет на високо равнище в областта на командирането на работници (предстои да бъде учреден): предвидени роля, задачи и отговорности

Обменът на информация, осъществяван до момента на доброволни начала в рамките на неформалната група от правителствени експерти по въпросите на командирането на работници, показва че тази група е допринесла за подобряване на наличните средства за обмен на информация относно реда и условията за наемане на работа на командированите работници. Освен това тя е предоставила на Комисията полезна информация относно изпълнението и прилагането на Директива 96/71/ЕО.

Подобряването на административното сътрудничество изисква и разработването на ефикасни средства за определяне и обмен на добри практики във всички области, необходими за правилното прилагане и практическо изпълнение на Директива 96/71/ЕО. По този начин ще бъде възможно административното сътрудничество да се подобри значително и да се предотврати появата на конфликти и честото прибягване до правно уреждане на споровете.

Следователно, както вече беше съобщено в решението ѝ от 13 юни 2007 г., Комисията възнамерява да учреди Комитет на високо равнище със следните задачи и цели:

1. определяне и насърчаване на обмена на опит и на най-добри практики;
2. насърчаване обмена на полезна информация, включително информация относно съществуващите форми на (двустранно) административно сътрудничество между държавите-членки и/или социалните партньори;
3. разглеждане на (административните) въпроси, трудностите и специфичните проблеми, свързани с въвеждането, прилагането, както и ефективното спазване и изпълнение на Директива 96/71/ЕО или на националните изпълнителни мерки, свързани с командирането на работници;
4. разглеждане на всяка една трудност, която може да възникне при прилагането на член 3, параграф 10 от Директива 96/71/ЕО;
5. наблюдение на постигнатия при подобряване на административното сътрудничество напредък, по-конкретно разработване на специфично приложение, предназначено да подпомогне административното сътрудничество, адаптиране и въвеждане на системата IMI, както и подобряване на достъпа до информация и, при необходимост, предлагане на стъпки или действия, които би трябвало да се предприемат;
6. преглед на възможностите за подобряване на ефективното спазване и прилагане на правата на работниците и при необходимост за защита на положението им;
7. предприемане на задълбочен преглед на конкретните проблеми, възникнали при трансгранично правоприлагане.

С оглед постигането на тези цели Комитетът на високо равнище следва да работи в тясно сътрудничество с публичните органи, отговорни в държавите-членки за спазването на законодателството относно командированите работници, като например трудовите инспекторати. Той следва също така, в съответствие с националния закон и/или практики, да включва към дейността си официално и редовно и социални партньори, по-конкретно представители на браншови социални партньори от сектори, в които доста често се прибягва до командировани работници.

Комисията е готова да приеме в близко бъдеще решение на Комисията, в което се учредява подобен Комитет на високо равнище и се определят неговия състав, цели и методи на работа. С оглед на това Комисията ще вземе предвид резултата от разисканията в Съвета след представяне на настоящата препоръка.